

Slot reflectie

In jaar 2 van mijn studie, 2017-2018, heb ik besloten om van hoofdrichting te veranderen. De keuze om van de hoofdrichting Literatuurwetenschap naar Cognitieve en Neurobiologische Psychologie te switchen is een keuze geweest die mij heel ver gebracht heeft. Hierdoor ben ik zelf veel steviger in mijn schoenen gaan staan, evenals dat ik door twee hoofdrichtingen te hebben begonnen ook veel beter weet wat direct het verschil is tussen de meer Alpha kant en de meer Beta-Gamma kant van de wetenschap. Voor mij werd dat verschil erg duidelijk door het verschil in theorieën die aangehouden worden.

Bij de vakken die ik gevolgd heb voor Literatuurwetenschap werden er zeker ook theorieën geformuleerd, echter zijn deze theorieën naar mijn mening minder gedetailleerd en minder bindend dan een theorie bij Cognitieve en Neurobiologische Psychologie. De theorieën die er gehanteerd worden in de Literatuurwetenschap zijn wat zweveriger en hier kan wat lossier mee omgegaan worden. Daadwerkelijke basistheorieën zijn er eigenlijk niet, wat in de Cognitieve en Neurobiologische Psychologie eerder wel aan de hand is. Dit komt dan echter ook wel doordat er in de Cognitieve en Neurobiologische Psychologie meer houvast bestaat in de vorm van verscheidene hersengebieden waarvan het doel van dit gebied middels een theorie wordt verklaard. Zoals in het vak Neuroscience of Social Behavior and Emotional Disorders waar het beloningssysteem in de hersenen gelinkt werd aan obsessief-compulsieve stoornis (zie Downloads: Neuroscience of Social Behavior and Emotional Disorders). Over het beloningssysteem in de hersenen is al erg veel bekend en dit maakt het dan ook makkelijker om bepaalde hersengebieden te kunnen linken aan stoornissen of gedrag.

Nu heb ik bij de Literatuurwetenschap uiteraard voornamelijk op literatuur gefocust, waarbij niet echt duidelijke alom geldende theorieën op toe te passen zijn. Aangezien er hier voornamelijk gefocust wordt op reviews van het betreffende literaire werk. Wel is er een bepaalde terminologie die toegepast wordt. Bijvoorbeeld in de vakken 'Basiscursus Letterkundig Onderzoek' en 'English Literature and Culture' gebruikte ik de termen hybridisatie en 'unreliability' (onbetrouwbaarheid) (zie Downloads: Basiscursus Letterkundig Onderzoek & English Literature and Culture). Dit zijn termen die op meerdere literaire werken toe te passen zijn, omdat de terminologie meer als het algemene gezien kan worden dan bijvoorbeeld de theorieën die in bepaalde reviews aangehaald worden. De term hybridisatie kan nog in meer disciplines gevonden worden. Zo heb ik in het vak Cognitieve Neurowetenschappen ook hiermee te maken gehad (zie Downloads: Cognitieve Neurowetenschappen). In de posteropdracht die ik voor dit vak moest doen, vertelde ik over robot Sophia die het burgerschap kreeg. Hybridisatie betekent letterlijk een vermenging van bloed, en in de Literatuurwetenschappen zijn er verschillende andere vormen van hybridisatie (denk aan culturele of raciale hybridisatie).

Binnen de psychologie wordt er meer van de biologische hybridisatie gesproken. Binnen het vak Cognitieve Neurowetenschappen zou ik dit dan ook nog eens kunnen linken aan een andere vorm van hybridisatie, namelijk een vermenging van mens en object (i.e. robot Sophia met burgerschap). Bij de sociale vakken die ik gevolgd heb in mijn studie, ligt de focus vaak op een maatschappelijk probleem (zie Downloads: Introductie Gedragwetenschappen en Sociale Cognitie). De terminologie die gebruikt wordt in sociale vakken is niet direct anders dan die gebruikt wordt in de beta vakken die ik voor mijn hoofdrichting gevolgd heb. Echter, het wordt wel op een andere manier benaderd. In de beta vakken binnen mijn hoofdrichting (zie Downloads: de Minor) wordt er veelal gefocust op hoe bepaalde gedragskenmerken middels veranderingen in het brein kunnen worden verklaard. In de meer sociale vakken wordt eigenlijk hetzelfde concept behandeld, alleen dan op louter gedragsniveau.

De specialisatie die ik binnen Liberal Arts and Sciences gevolgd heb, is Cognitieve en Neurobiologische Psychologie. Bij deze hoofdrichting heb ik aardig wat verschillende vakken gevolgd, waarbij ook andere vaardigheden geleerd zijn. Zo heb ik drie vakken gevolgd die te relateren zijn aan de methoden en statistieken binnen de Cognitieve en Neurobiologische Psychologie (zie Downloads: Toepassing van Onderzoeksmethoden). Bij het vak Toepassing van Onderzoeksmethoden leerde ik bijvoorbeeld hoe data uit een onderzoek geanalyseerd moet worden. Hier kregen wij data tot onze beschikking, en konden wij kiezen welke data wij wilden gebruiken om een paper over te schrijven waarbij wij de data ook analyseerden. Daarbij kan ik met de minor Social Neuroscience de meeste inzichten die ik verkregen heb nader uitleggen. Hier heb ik vier vakken gevolgd, waarbij ik bij de eerste kennis heb verkregen in de verschillende stroomlijnen die te linken zijn aan Social Neuroscience (zie Downloads: Neuroscience of Social Behavior and Emotional Disorders). Binnen dit vak moesten wij een bepaalde stroomlijn linken aan hersengebieden. Dit moesten wij doen door uit te zoeken welke hersengebieden met elkaar gelinkt worden middels bepaalde systemen. Er zijn namelijk bepaalde theorieën over wat met elkaar gelinkt kan worden in het brein, en deze links moesten wij uitzoeken en in verband brengen met de bepaalde stroomlijn. Bij het tweede vak werden wederom de methoden en technieken opgediept die gebruikt kunnen worden in de psychologie (zie Downloads: Methods & Techniques). Daarnaast leerden wij voornamelijk ook hoe die verschillende technieken samen het beste te gebruiken zijn, zoals het combineren van EEG en fMRI bijvoorbeeld waarbij dan zowel de spatiële als de temporele resolutie goed zijn.

De laatste twee vakken in de minor waren een voorbereiding op de scriptie en de scriptie zelf. Met de eindscriprie ben ik op moment van schrijven nog bezig. Bij de scriptie ben ik samen met twee andere studenten bezig om te onderzoeken hoe en of de mind perception (en taken gerelateerd hieraan) ten opzichte van robots verandert wanneer mensen meer informatie krijgen over de betreffende robot. De minor is goed te omschrijven als een geheel pakket waarmee ik veel verschillende kanten van de hoofdrichting beter heb geleerd, het kan dan gezien worden als een verdieping in de psychologie. Veel van de inzichten die ik verkregen heb tijdens de minor, had ik al wel eerder verkregen bij andere vakken (zoals Klinische Neuropsychologie of Kennismaking met of Toepassing van Onderzoeksmethoden).

Zoals ik eerder kort benoemde, denk ik dat ik door het op een later stadium toch veranderen van hoofdrichting erg veel geleerd heb. Ik heb hierbij een toch lastige keuze moeten maken door zeker een jaar vertraging op te moeten lopen. Daarnaast vond ik het ook lastig zelf aan te moeten geven dat ik een andere hoofdrichting wilde gaan doen, waarbij ik ook zelf meer een vakkenpakket samen moest stellen. Hierdoor heb ik echter wel geleerd om goed geïnformeerd keuzes te maken en om hulp te vragen wanneer dit nodig is. Ik maakte deze keuze voornamelijk doordat ik niet zeker wist wat ik precies met de hoofdrichting Literatuurwetenschap kon doen. Met de hoofdrichting Cognitieve en Neurobiologische Psychologie weet ik net iets beter de richting waar ik op zou willen gaan.

Over het algemeen ben ik door het volgen van Liberal Arts and Sciences veel zelfstandiger geworden, omdat hierbij veel meer zelf te regelen valt dan bij een andere studie waar het studiep pad al veel meer vast ligt. Bij Liberal Arts and Sciences moet je als student wel veel zelf uitvogelen en uiteraard is er veel hulp beschikbaar maar je moet hier ook wel om vragen als je dit nodig hebt. Ik heb tijdens deze studie ook erg geleerd om kleine doelen te stellen, om realistische doelen te stellen en zo goed met mijn tijd om te gaan. Ik heb gemerkt dat als ik tijdens een vak bepaalde doelen die ik had gesteld niet haalde, ik zelf ook niet gemotiveerd was om verder eraan te werken. In het begin stelde ik dan ook te grote en enthousiaste doelen, zoals het samenvatten van elk hoofdstuk voordat de les begon. Als ik

hier dan geen tijd voor had, liep ik achter en liep vanzelf alle stof om samen te vatten op. In sommige gevallen gaf mij dit erg veel stress en werd het lastiger om echt nog de motivatie te vinden om door te gaan. Ik heb hier dan ook wel ongeveer twee jaar geleden, vlak voor de Corona crisis, hulp voor gezocht en ik heb heel goed naar mezelf gekeken wat ik precies wilde. Ik heb nu geleerd om meer de stress juist wel toe te laten en dit om te zetten in iets positiefs waardoor ik nu juist ook beter werk op het moment dat ik wat meer stress voel omdat de noodzaak er dan meer is. Ook heb ik geleerd dat het niet erg is om te falen, zolang je maar wel het probeert. Het proberen heb ik erg moeten leren, ik maakte dan liever het tentamen niet dan dat ik ervoor faalde. In de afgelopen anderhalf jaar heb ik hier wel veel meer van geleerd, en heb ik mezelf gedwongen wel tentamens te maken ook al voelde ik me er niet goed over. Wat bleek, voor de meeste tentamens haalde ik hartstikke goede cijfers. Ik denk dan ook dat ik mezelf ervoor wel wat te kort heb gedaan door op te geven. Ik zat op dat moment ook zeker niet lekker in mijn vel waardoor het allemaal lastiger was.

Door de Corona crisis heb ik vorig jaar mijn interdisciplinaire scriptie gedeeltelijk online moeten schrijven (zie Downloads: Interdisciplinaire Scriptie). Het grootste gedeelte van het disciplinaire deel was wel al geschreven, maar juist alle interdisciplinaire delen moesten nog afgemaakt worden. Dit maakte het allemaal wel wat lastiger, doordat we nu alle meetings via online-vergaderprogramma Microsoft Teams moesten houden. Echter ging het samenwerken goed. Wellicht dat doordat de meetings via Microsoft Teams werden gehouden, konden we makkelijker allemaal ook in hetzelfde document werken en konden we op die manier ook heel gestructureerd verder. In de Denkakademie in jaar 2 hebben we ons persoonlijkheidstype moeten uitvinden en dit heeft mij eigenlijk in de rest van mijn studie wel erg geholpen. Niet zozeer welk type ik heb, maar om door te hebben welke types er in mijn groepje zitten zodat ik hiermee rekening kon houden. Ik ben wel van mening dat ik doordat ik weet welke types er zijn, veel gegroeid ben in mijn sociale vaardigheden. Ik was eigenlijk altijd wel een persoon die veel op de achtergrond bleef, en dit heb ik nog steeds wel, maar ik durf nu wel steeds meer mijn eigen mening te uiten. Het helpt ook heel erg dat ik nu vakken volg waar ik me echt in interesseer.

Als LAS-student worden wij opgeleid tot interdisciplinaire burgers. Dit houdt niet alleen in dat wij afweten van meerdere disciplines en deze gezamenlijk kunnen inzetten om tot een oplossing te komen. Het betekent voor de samenleving voornamelijk dat wij opgeleid zijn om samen te kunnen werken met diverse mensen die een andere ideologie hebben. Voor het vak Toegepaste Cognitieve Psychologie (zie Downloads: Toegepaste Cognitieve Psychologie I) heb ik ook meegedaan aan de Honours-on-Demand opdracht. Hierin moesten wij meedenken aan een mogelijke oplossing voor het geval dat er hinder werd ondervonden van de veranderingen in het wegennetwerk rondom Utrecht. Deze mogelijke oplossing zou eventueel zelfs daadwerkelijk toegepast kunnen worden in de praktijk. Bij deze opdracht moesten wij ook samenwerken met meerdere partijen die een wellicht net wat andere oplossing in gedachte hadden. Ook moesten wij erg rekening houden met de doelgroep die bij onze oplossing paste en of dit dan wel zin zou hebben. Mede door deze Honours opdracht, begon ik na te denken over de master Applied Cognitive Psychology. Met deze master zou ik in veel verschillende delen van de samenleving kunnen gaan werken, en oplossingen bedenken voor bepaalde maatschappelijke vraagstukken zoals een wegennetwerk-verandering. Om tot een echt goede oplossing te komen, is het van belang om ook de groepen die ermee te maken hebben erbij te betrekken op een bepaalde manier.

Ik denk dat als LAS-student ik me er veel meer bewust van ben dat voor bepaalde oplossingen meerdere kanten van het verhaal betrokken moeten worden, en dat je hierdoor ook tot een betere oplossing komt. Zoals ik aan de hand ondervonden heb bij de

interdisciplinaire scriptie die ik vorig jaar geschreven heb. Deze scriptie ging over het toepassen van robots in de zorg. Door met verschillende disciplines te kijken naar dit vraagstuk, was er toch een breder idee van waar er rekening mee gehouden moet worden. De disciplines die hieraan meewerkten, zou nog niet eens echt voldoende zijn om dit vraagstuk op te lossen in de praktijk. Dus ben ik van mening dat met veel meer andere vraagstukken het ook van belang is om in elk geval met elkaar te praten voordat er tot een oplossing gekomen wordt. Zo is de Corona crisis ook een goed voorbeeld hiervan. Om tot goede oplossingen te komen, is het nodig om van verschillende groepen te horen wat zij ervan vinden. Om te horen wat in hun groep van belang is, en waar rekening mee gehouden dient te worden als dit enigszins kan.

Bij de interdisciplinaire eindscripctie moeten we los van een disciplinair deel ook de aparte disciplinaire delen aan elkaar linken en zo integratie creëren. Deze integratie bestond uit een 'common ground' en een 'more comprehensive understanding'. Bij de 'common ground' hebben wij met zijn drieën goed moeten bedenken hoe onze disciplines er precies uit zien en hoe die met elkaar te combineren zijn binnen het onderwerp wat wij hadden. Wij hebben een aantal concepten gedefinieerd zodat deze concepten binnen elk van onze disciplines pasten, en ook hebben wij andere technieken toegepast op bepaalde concepten of fenomenen om zo deze ook te kunnen gebruiken voor de integratie. Nadat de 'common ground' tussen de disciplines gecreëerd was, konden we deze toepassen om zo tot een 'more comprehensive understanding' te komen. Het zien van verbanden tussen de disciplines is altijd wel ingewikkeld, maar als er dan eenmaal een verband of verschil gevonden is, maakt dat het hele proces wel veel duidelijker.

Op disciplinair niveau, binnen de hoofdrichting Cognitieve en Neurobiologische Psychologie, heb ik geleerd om ook erg voorzichtig te zijn met bepaalde uitspraken. Elke uitspraak moet worden onderbouwd met andere onderzoeken. In het begin zorgde dit er bij mijzelf voor dat bepaalde papers die ik schreef onduidelijk werden, omdat ik niet goed door had wat ik wel en niet kon schrijven (zie Downloads: Inleiding Cognitiewetenschap). Nu, aan het einde, is dat veel duidelijker en heb ik ook het idee dat ik zelf veel betere eindresultaten neerzet (zie Downloads: Methods & Techniques). Ik ben dan ook beter geworden in het combineren van andere onderzoeken, en hier dan mijn eigen argument op te baseren. Het is voornamelijk voor mijzelf veel duidelijker geworden wat ik precies wil beargumenteren en hoe ik dit moet doen. Ik kan onderzoeken beter begrijpen, beter de essentie hiervan opschrijven of het juiste element van het onderzoek eruit te halen. Daarnaast ben ik op mondeling niveau ook erg gegroeid in het presenteren van onderzoek. Waar ik in het begin van mijn studie nog wel erg onzeker was over wat ik vertelde en het graag helemaal uit mijn hoofd leerde, ben ik hier nu veel zekerder over en kan ik het wat meer loslaten. Omdat ik wat beter weet wat ik wil vertellen, en niet per se hoe en in welke bewoording ik het wil vertellen, kom ik beter uit mijn woorden en wordt mijn verhaal ook beter te volgen.